

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Iuris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

LIII. Differentia 10. Iure civili hæres filius non implens voluntatem defuncti
privatur hæreditate, salvâ tamen legitimâ:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

LIII.

DIFFERENTIA 10.

Iure civili heres filius non implens voluntatem defuncti privatur hereditate, salvâ tamen legitimâ: fin. C. de fideicommiss. Auth. Hoc amplius, cod.

Iure Canonico autem privatur etiam legitima, c. Silvester II. q. 1. c. fin. de voto, & redempt. Bart. 67. Ioan. Bapt. à S.

Biasio 106.

I. IN auth. Hoc amplius, inserta titulo C. de fideicommiss. legitimus: Qui defuncti judicium lege non representantur monitus à Judice intra annum non implet; excluditur eo, quod præter debitum naturale percepit ex eodem iudicio. Debitum naturale legitimam vocat, quia quoad substantiam saltem à iure naturali, vel gentium oritur, ut in præced. differentia diximus, nec subtrahi solet, nisi propter ingratitudinem, aliudvè enorme crimen. V. Tholos. l. 42. c. 33. n. 17. ubi ita scribit: Jure pontificio ab episcopo interdicatur hæreditas cum fructibus, c. 8 liberes 6. de testam. In Gallia nec post annum cadit hæreditate, sed sententia vel cogitur parere, vel hæreditate cedere: quæque sit in hac re praxis, docebit Benedictus in c. Raynulph, in v. si absque liberis 2. in fideicom. Tract. n. 194. aliisque ordinatiis remedii coegeretur andacia.

II. At verò in c. Licet, de voto, v. hæreditatis emolumento priverit, anologat Barb. hæredem, qui expressa defuncti iussa non implet intra tempus statutum ipso jure privati emolumento etiam prælegatorum sibi competente ex hæreditate,

vel testamento ejusdem defuncti juncto recipitur etiam iure Canonico in c. lib. redes, de testam. juncto sensu plurimum, quos refert Cor. 11. dummodo salva maneat legitima (nisi ultre ambo bona accepit) quantumvis onerata prescē injuncta pia sint, & ex voto præcedente. Factā vero acceptatione aboluta tenetur adimplere onus, & oblationē voti. Ita Barb. addens filium regi de quo ibi, potuisse etiam ducari priori, quem revocabili voluntate à patre dislocisset cum conditione adimplere voluntatem suam: immo jure succedens in regno Hungariae, si frater ipsius progenitorum absque liberis deceperit, Reg. v. Executor, n. 11. Silva. v. Testamento II. q. 6. & 8. Gomez. l. 1. c. 9. n. 30. Molina disp. 251. Leyman l. 3. Tract. II. n. 13. Vallen. l. 3. tit. 26. c. 8. n. 3. Billa v. Testamentum, n. 17. qui monstra non de omnibus in testamento diligitur intelligendum esse, sed de legatis, institutionibus ac similibus, item illis, quibus addita pena jubentur. V. gen. non dederit Titio centum autem privatus esto.

LIV. Dij